

БОГОМРАКЪ

Лви се Май. — повѣя съ ведрий вѣтрѣтъ
И съ ароматъ облѣхна всичко той,
Привѣтливо окото гали съ бѣлий
Дрѣвесенъ цвѣтъ, и поздрави изпраца
заи Съсъ погледи на модри теменужки;
Раскопний си зеленъ килимъ разстила,
Втъканъ омайно съ слънчеви лучи
И утрenna росица, — и приганва
На гости който иска да му дойде . . .
И ето нѣ, на първия му зовъ,
Глупците се надварятъ. Ей мѣжетъ
Навлякоха платнени панталони,
Съ петелки златни празнични сюртюци;
Натруфиха се съ бѣлоцветни рокли
Жените, цвѣтъ надъ цвѣтове — невинностьъ;
Младежите засукаха мустачки;
Затушкаха моминските гърди;
А ето и и градските поети,
Съсъ карандашъ и книга въ джеобъ, съ лорнетъ
Наместенъ както трѣба предъ око . . .
Изъ вѣнъ града тѣ бързатъ възхитени,
И сѣдатъ по зелените морави,
Любуватъ се на пѣстрите цвѣта,
Плетатъ вѣнци, омаени се вслушватъ